

Oversigt over Plantesygdomme.

263. — Juli 1943.

Der er for Juli Maaned indkommet Beretninger fra 102 Medarbejdere; endvidere er der besvaret 795 Forespørgsler.

Temperaturen laa over hele Landet i Maanedens første Halvdel $1\frac{1}{2}$ — 1° under det normale, medens Maanedens sidste Halvdel til Gengæld laa 2 — $2\frac{1}{2}^{\circ}$ over det normale.

Nedbøren, som praktisk talt kun faldt i Maanedens første Halvdel, udgjorde for Landet som Helhed kun 60 pCt. af det normale for Juli (38 mm mod Normalen paa 64 mm), men Landsdelene var ulige stillet, idet Jylland fik væsentlig mere Regn end Øerne, af hvilke navnlig Fyn og Lolland-Falster var daarligt stillet med en Nedbør paa kun omkring $\frac{1}{3}$ af det normale. Iøvrigt maalttes i Landsdelene følgende Nedbørsmængder i mm, idet Maanedens Normalnedbør er sat i Parentes: Vendsyssel 37 (63), vestlige Jylland 43 (59), Midtjylland 59 (65), Østjylland 48 (63), sydlige Jylland 35 (63), Sønderjylland 46 (71), Fyn 22 (60), Midt- og Vestsjælland 35 (60), Nordøstsjælland 42 (66), Sydøstsjælland og Møn 34 (65), Lolland-Falster 19 (66) og Bornholm 37 (57).

KORN.

Haglskade er forekommet flere Steder i Landet, bl. a. ved Aarhus (Jørg. M. Pedersen) og paa Sydfalster (Rs. E. Rasmussen). Sidstnævnte Sted var der et kortvarigt, men meget voldsomt Uvejr, der gav en Nedbør paa 30—60 mm i Form af Regn, Hagl og Istumper, af hvilke de største maalte indtil 5 cm. Det gik særlig ud over Kornet, der blev slaaet helt ned, og Tabene vurderes ved Taksation til indtil 15 Fold.

Goldfodsyge (*Ophiobolus graminis*) har været godartet i Vintersæd — spredte, syge Planter, der sjældent overstiger 1 pCt., findes i talrige Hvedemarker, men slemme Tilfælde hører til Sjældenhederne, og i saa Fald drejer det sig oftest om Hvede efter Byg (Fr. Nielsen, Haderslev; Aksel Nielsen, Horsens; H. Jensen, Lammefjorden) eller efter kvikfyldt Grøn-jord (A. Pedersen, Varde). Paa Vest- og Nordfyn er ondartede Angreb med 5—10 pCt. syge Planter ikke ualmindeligt (P. M. Dreisler; J. Jepsen Jensen). Om Angreb i Rug foreligger kun enkelte Beretninger.

I Vaarsæd, navnlig i Byg, sjældnere i Vaarhvede, har der været

mange svage Angreb og flere Steder ogsaa stærke Angreb, navnlig i Byg efter Hvede (O. Møller Larsen, Sorø) eller Byg efter Byg (P. M. Dreisler, Ebberup; A. Diederich, Aarhus; A. Larsen-Ledet, Grenaa). Sidstnævnte bemærker, at det navnlig er paa mindre veldrevne, efterhaanden lidt udpinte Jorder (Fosforsyre- og Kalimangel), at Fodsygen gør sig gældende, og nævner et Eksempel paa, at Sygdommen i en Bygmark efter Byg var værre, hvor der for 2 Aar siden var Kaalroer, end hvor der var Runkelroer. O. Ruby, Kolding, skriver: »Hvor der i Aar er saaet Byg efter Byg, har mange maattet erkende, at Fodsygen er en Realitet og ikke, som en Del Landmænd er tilbøjelige til at mene, et Skræmmebillede«. Og derefter nævnes, at der paa Egnen findes enkelte Marker med omtrent Misvækst paa Grund af Fodsyge, hvor der er saaet Byg efter Byg, og Tabet menes at blive 10—15 Fold.

Knækkefodsyge (*Cercospora herpotrichoides*) har i Hvede gennemgaaende ikke optraadt i en saadan Grad, at den har fremkaldt Lejesæd, hvorimod spredte, knækkede Straa med de karakteristiske Øjepletter i talrige Marker Landet over vidner om, at Sygdommen er tilstede. Spredte svære Angreb — i flere Tilfælde i en saadan Grad, at Marken »ligger som tromlet« — rapporteres af Johs. Johansen, St. Heddinge; J. Jeppesen Jensen, Odense; Asger Larsen, Aarslev; P. Riis Vestergaard, Samsø; P. Rasmussen, Aabenraa; H. C. Olesen, Vejle; Aksel Nielsen, Horsens; Harald Jensen, Ask, og F. Bek Pedersen, Hobro. Det er navnlig i Hvede efter Byg, Angrebene er blevet saa stærke. I Rug omtales kun faa og svage Angreb, og det samme gælder Vaarsæd. Om Lejesæd i Havre, fremkaldt af Fodsyge, se Alm. Fodsyge nedenfor.

Almindelig Fodsyge (*Fusarium sp.*). I Byg, undtagelsesvis ogsaa i Vaarhvede (Th. Kristensen, Skals) er der forekommet Fodsyge, som formentlig er foraarsaget af Slimskimmelsvampe (*Fusarium*). Angrebene har dog kun undtagelsesvis været stærke, og i saa Fald har Byg ofte været Forfrugt.

I den sydlige og østlige Del af Jylland er der i en Del Havremarker observeret Sygdomsbilleder, som minder om Knækkefodsygens, idet Havren kort før Høst knækker lige over Jordoverfladen, og store Dele af Markerne er gaaet i Leje. De basale Stængeldele har været sortfarvede, og Angrebet skyldes utvivlsomt Slimskimmelsvampe. Angrebet er bemærket ved Jyndevad (Fr. Heick), Rødding (Erik Boesen), Kolding (O. Ruby), Vejle (H. C. Olesen), Horsens (Aksel Nielsen) og Malling (Harald Jensen).

Meldug (*Erysiphe graminis*) har været meget fremtrædende paa Byg i Aar. Fra Jyndevad skriver Fr. Heick, at Kærnesætningen dog synes tilfredsstillende alligevel.

Meldrøjer (*Claviceps purpurea*) er forekommet almindeligt i Rug Landet over, men oftest med svage Angreb.

Stribesyge (*Helminthosporium gramineum*). H. Mose Hansen, Odense, skriver: »Stribesyge er fundet i flere Bygmarker, hvor Saasæden er afsvampet ved Fugtbejdsning med 3 Liter Vand pr. 100 kg Korn. Det maa antages, at der ikke udvises den fornødne Omhu ved Afsvampning efter denne Metode.«

Stinkbrand (*Tilletia caries*). I talrige Hvedemarkers kan der fin-

des ganske enkelte Brandaks, saa faa, at de ingen økonomisk Rolle spiller, men nok til at berettigge den stadige Afsvampning. A. Larsen-Ledet, Grenaa, beretter om et enkelt Tilfælde, hvor der ikke var afsvampet, fordi der efter Stamsæd i Fjor ikke var Brand, medens der i Aar er 10—15 pCt. Brand, saa der ikke kan regnes med, at Hveden kan bejdses brandfri til Udsæd, som derfor paany maa anskaffes. Ogsaa fra Sydsjælland (P. Grøntved), Stevns-Fakseegnen (Johs. Johansen) og Vejle (Martin Nielsen) meldes om enkelte stærke og tabvoldende Angreb, især hvor der ikke er afsvampet, eller der er sløset med Afsvampningen.

Nøgen Bygbrand (*Ustilago nuda*) har optraadt i et Omfang og med en Styrke, som næppe er kendt siden Hannchen-Byggets Dage. Almindeligt udbredte, stærke Angreb er bemærket af ikke mindre end 14 af 67 Indberettere (Rs. E. Rasmussen, Sakskøbing; A. Rasmussen, Skrøbeløv; O. J. Olesen, Rødby; Johs. Johansen, St. Heddinge; Bent Munch, Haslev; H. Wraae-Jensen, Skælskør; H. Jensen, Maarso; J. A. Kofoed, Vig; Laur. Pedersen, Vig; Fr. Nielsen, Haderslev; Erik Boesen, Ø. Lindet; Aksel Nielsen, Horsens; A. Diederich, Aarhus, og A. Larsen-Ledet, Grenaa), medens de fleste af de øvrige beretter om svage Angreb, og kun ganske faa beretter, at Angreb ikke er iagttaget. Det er bestandig Sorterne Kenia- og Majabyg, der nævnes, og snart er det den ene, snart den anden, der angribes mest.

I talrige Tilfælde er der talt 1—3 pCt. brandige Planter, men endnu højere Sygdomsprocenter er ingenlunde sjældne, f. Eks. har Stanley Jørgensen, Høng, fundet indtil 6 pCt. Brand, Rud. Jensen, Støvring, 8 pCt., O. J. Olesen, Rødby, J. A. Kofoed, Vig, og J. Jeppesen Jensen, Odense, 10 pCt. og J. Wested, Tystofte, endog 14 pCt. Brand. For det overvejende Flertal af Landets Bygmarker overstiger Angrebet dog næppe faa pro Mille, men det er foruroligende, at stærke Angreb meget ofte optræder i indkøbt Fremavlskorn. Herom foreligger der saaledes Meddelelse fra A. Juel-Nielsen, Bornholm; B. Munch, Haslev; K. Iversen, Klippinge; J. Jeppesen Jensen, Odense; P. Rasmussen, Aabenraa; Fr. Nielsen, Haderslev; Mogens Hansen, Toftlund; A. Pedersen, Varde; Aksel Nielsen, Horsens; A. Larsen-Ledet, Grenaa, og Rud. Jensen, Støvring. Den sidste bemærker, at det er beklageligt, da Landmændene med Rette faar Mistro til fremavlet Saasæd, og fra adskillige andre lyder lignende Beklagelser.

Sortrust (*Puccinia graminis*) omtales kun i 2 Tilfælde i henholdsvis Rug og Havre (A. Pedersen, Varde, og J. Jeppesen Jensen, Kappendrup). Engelhart Jensen, Morsø, melder om Rydning af en skaalrustbesat Berberisbusk i en Have. I Fjor var der Sortrust i en nærliggende Rugmark.

Kronrust (*Puccinia lolii*) er kun i faa Tilfælde og med svage Angreb observeret paa Havre.

Brunrust (*Puccinia dispersa*). Om et stærkt Angreb af Rugens Brunrust melder Ejnar M. Nielsen, Stenderup. Ved Høstningen blev Bindersejlene og Kusken helt brunfarvede af Sommersporerne.

GRÆSSER OG BÆLGPLANTER.

Tørken har paa Lolland-Falster sat sit Præg paa Græsmarkerne og ogsaa paa mange unge Lucernemarkers. Efter en fortræffelig 1. Slet er

der kun blevet ringe Genvækst, og de vedvarende Ager-Græsmarker er fuldstændig afsvedet (Rs. E. Rasmussen). I Roskilde Amt er det samme Billede almindeligt (M. Greve).

Proliferation — gennemvoksede og misdannede Blomster — er paa Morsø almindelig i kraftig voksende Dele af Hvidkløverfrømarker, hvad der vil bidrage til stærk Nedsættelse af Frøudbyttet. Skaden er størst i Marker, hvor Afhugning eller Afgræsning er foretaget tidligt (Engelhart Jensen).

Mosaiksyge forekom paa Hestebønne og Ært paa Virumgaard. I Hestebønne bredte Angrebet sig temmelig stærkt i Løbet af Maaneden (Aksel N. Larsen).

Sneglebælgens Stængelsvamp (*Phoma medicaginis*) optraadte adskillige Steder; ved Stoholm med et stærkt Angreb i Lucerne.

Bladpletsvampen *Stagonosporopsis hortensis* var almindelig udbredt i Hestebønner paa Virumgaard (Axel N. Larsen).

BEDEROER.

Tørken har i Slutningen af Juli været saa udpræget, at der flere Steder tales om egentlig Tørkeskade, f. Eks. paa Lolland-Falster (Rs. E. Rasmussen) og Roskildeegnen (M. Greve).

Manganmangel, Lyspletsyge, har flere Steder gjort sig bemærket i Bederoer (A. Diederich, Aarhus; Th. Kristensen, Himmerland; H. Jensen, Lammefjorden). Sidstnævnte meddeler, at Sprøjtning med 15 kg Mangansulfat pr. ha har givet god Virkning.

Bormangel, Tørforraadnelse, forekom i et begrænset Areal i en Sukkerroemark paa Samsø (P. Riis Vestergaard).

Virus-Gulsot har i sidste Halvdel af Juli vist sig i mange Marker, men spiller endnu ikke større Rolle.

Bedeskimmel (*Peronospora Schachtii*) har været usædvanlig ondartet i Aar; paa mange Egne findes der Angreb i alle 1. Aars Marker, og Angrebene er ofte meget slemme. »Angrebene er paa Rødby-Marihoejnen overordentlig udbredte, og Marker med 15—20 pCt. angrebne Planter er ikke usædvanligt, og mange Marker kommer endda væsentlig højere op« (O. J. Olesen). Johs. Johansen, St. Heddinge, melder om flere 1. Aars Marker med 25—30 pCt. angrebne Planter. Stærke Angreb findes ogsaa paa Fyn (J. Jeppesen Jensen, P. M. Dreisler), i Sønderjylland (P. Rasmussen), ved Kolding (O. Ruby), ved Malling (Harald Jensen) og Aarhus (A. Diederich). Det nævnes af flere, at Angreb er værst i Nærheden af Frømarker, men efterhaanden findes der ogsaa stærke Angreb langt fra disse. Der maa tilraades skarp Kontrol med Planteroer og Frasortering af syge ved Optagningen.

KORSBLOMSTREDE.

Kaalbrok (*Plasmiodiophora brassicae*) synes at være stærkt udbredt i mange Kaalroemarken i Jylland, hvor den sidste Tids Tørke og Varme har afsløret Angrebene, deriblandt adskillige paa Steder, hvor der ikke har været Angreb i flere Aar. Math. Nissen, Graasten, beretter f. Eks. om et Angreb, hvor 50 pCt. af Roerne visnede paa en Mark, hvor der

ikke har været Kaalroer siden 1935. Skadens endelige Omfang kan dog i Reglen først bedømmes senere, men nogle bemærkelsesværdige Forhold skal omtales. Einar M. Nielsen, Stenderup, skriver saaledes: »Det skyldes maaske, at det er overgemt Frø af gamle Stammer, der ikke er modstandsdygtige«, og flere andre ytrer sig paa samme Maade. Engelhart Jensen, Morsø, skriver: »Der er konstateret adskillige Angreb særlig paa vandlidende og daarligt afvandede Arealer. Det bør fastslaaes, at man ikke under saadanne Forhold kan kalke sig fra Kaalbrokken. Først Afvanding — derefter passende Kalkning!« I en lang Række Tilfælde kan Forsyndelser med Sædskiftet, smittet Staldgødning el. lign. paavises som Aarsag til Angrebene (P. Grøntved, Næstved; K. M. Nielsen, Roskilde; M. Olsen, Pjedsted; Rud. Jensen, Støvring, og N. Engvang Hansen, Melholt). P. Trosborg, Brande, melder om et Tilfælde, hvor Overfladevand var Smittekilden.

KARTOFLER.

Kaliummangel. Paa en Ejendom, hvor der var gødet stærkt med Salpeter, men slet ikke med Kali, visnede Kartoffelplanterne i første Halvdelen af Juli som Følge af Kaliummangel. Manglen var tydeligt værre efter Kaalroer som Forfrugt end efter Bederoer (J. Larsen-Ledet, Dybvad).

Bladrullesyge er overordentlig udbredt og forekommer ofte i alvorlig Grad — ikke mindre end Halvdelen af Indberetterne taler netop om almindeligt udbredte og stærke Angreb. Som sædvanligt nævnes der Eksempler paa gode Resultater efter Fremskaffelse af nyt, kontrolleret Læggemateriale, men der lyder desværre ogsaa Røster om, at saadanne Fremavlskartofler ikke altid har været gode nok, og at en stærkere Kontrol derfor kunde tiltrænges (K. M. Nielsen, Roskilde; M. Greve, Roskilde). J. J. Jakobsen, Grindsted, skriver: »Efter foreløbige Opgørelser ser det ud til, at ca. 700 Tdr. Ld. af 1400 til Statskontrol er kasseret for Bladrullesyge. Almindeligt findes mellem 8—15 pCt. syge, men der er fundet op til 90 pCt. i en Mark. Saa godt som ingen Marker er helt fri for Bladrullesyge«. Der har sikkert været gode Betingelser for Smitte med Bladrullevirus i Fjor, men det fremhæves ogsaa, at en forholdsvis svag Vækst af Kartoflerne i Aar har givet gode Betingelser for Angrebene Erkendelse.

Up to date fremhæves som særlig angrebet, og næst efter følger King Edward, Alma og Svalöf Birgitta.

Mosaiksyge. Hvad der er nævnt om Bladrullesyge, gælder i store Træk ogsaa for Mosaiksyge, selv om det gennemgaaende fremhæves, at Bladrullesygen er den værste af de 2 Virussygdomme. Under Betegnelsen Mosaiksyge er ikke blot inkluderet Krøllemosaik, men ogsaa Simpelmosaik, Rynkesyge og Stregsyge. Af den sidste Form fandtes ved Aarslev et stærkt Angreb i King Edward (Asger Larsen).

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*). I Slutningen af Maanedens rapporteredes der adskillige Steder Angreb paa Up to date, der medførte Udsendelse af Sprøjtevarsel for sildige Sorter d. 26. Juli. Tørken i Juli, navnlig i Maanedens sidste Halvdelen, bevirkede imidlertid, at Skimmelen, der efterhaanden har vist sig overalt i Landet (iagttaget af 59 af 60 Indberettere), kun har bredt sig langsomt, og der har over-

vejende været Tale om svage Angreb, selv om der i Maanedens sidste Dage var Tilløb til epidemisk Optræden. Om betydende Angreb beretter navnlig P. M. Dreisler, Ebberup; P. Rasmussen, Aabenraa; Fr. Nielsen, Haderslev, og O. Ruby, Kolding.

Om Sprøjtning skriver E. Staunskjær, Kolind: »Sprøjtning er kun foretaget i lille Udstrækning — Landmændene har de fra Sprøjtningen i Fjor saa daarlige Resultater i for frisk Erindring«. Det drejer sig formentlig om Knoldsmitte (Tørforraadnelse), som faktisk stedvis forværres efter Sprøjtning, idet Toppens forlængede Levetid kunde medføre »Eftersmitte«. Heldigvis hører dette til Undtagelserne, og mange beretter i Aar som sædvanligt, at det er i usprøjtede Kartoffler, de stærkeste Angreb ses. I et Tilfælde foreligger der dog daarligt Resultat efter Sprøjtning med 1½ pCt. Kobberkalk (15 pCt. Cu) (J. Larsen-Ledet).

Kartoffel-Bladpletsyge (*Alternaria solani*) er bemærket talrige Steder, oftest med ubetydelige Angreb, enkelte Steder stærkt (F. Bek Pedersen, Hobro; J. Larsen-Ledet, Dybvad, og J. J. Jakobsen, Grindsted). Sidstnævnte skriver: »Mange Marker er saa skæmmet af Sygdommen, at man er tilbøjelig til at kassere dem til Statskontrol«. Paa Jyndeved Forsøgsstation er der stærke Angreb i tidlige Sorter, og der synes ikke at være Forskel paa Sorterne (Fr. Heick), medens det fra Hornum Forsøgsstation berettes, at Aspargeskartoffel er mest angrebet (Frede Rasmussen).

Cercospora concors. Ved Sunds fandtes svage Angreb af denne Svamp paa Bintje og Up to date.

Kransskimmel (*Verticillium albo-atrum*) har mange Steder været iøjnefaldende i Kartoffler — især i Haver — i Tørkeperioden sidst i Juli.

Sortbensyge (*Bacillus phytophthorus*) har været almindelig i mange Kartoffelmarker — ogsaa i Marker belagt med Fremavlskartofler, hvad der giver M. Greve, Roskilde, Anledning til at ønske Kontrollen skærpet. Oftest nævnes Angreb i Webbs, Bintje og Up to date.

Pulverskurv (*Spongospora subterranea*). Om et Angreb af denne Sygdom, som sjældent ses herhjemme, melder F. Bek Pedersen, Hobro.

Kartoffelbrok (*Synchytrium endobioticum*). Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme meddeler, at Svampen er konstateret ved Ejby (Odense Amt), Nykøbing M. (Thisted Amt), Grenaa og Ørsted (Randers Amt) og Selsted (Aabenraa Amt).

INDUSTRIPLANTER.

Stængelpletsyge (*Polyspora lini*) har ikke været nær saa udbredt som i de foregaaende Aar, og Angrebene har gennemgaaende været svage.

Hørrust (*Melampsora lini*). Svage Angreb er ikke ualmindelige; om enkelte stærke Angreb melder E. Staunskjær, Kolind, og J. Larsen-Ledet, Dybvad.

Drueskimmel (*Botrytis cinerea*). I en Mark paa 5 Tdr. Ld. med Hamp er der et alvorligt Angreb af Drueskimmel paa Stænglerne, af hvilke 10—15 pCt. anslaaes at være ødelagt. Afgrøden er meget kraftig og tæt — Jorden velafvandet, lermuldet Eng (J. Larsen-Ledet, Dybvad).

Valmueskimmel (*Peronospora papaveris*). Et ret stærkt Angreb fandtes i alle Sorter paa Virumgaard (Axel N. Larsen) og i en Mark ved Fjenneslev.

Helminthosporium papaveris fandtes i en Valmueemark ved Nakskov.

CHR. STAPEL.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPLANTER.

Besvarelse af 28 af de udsendte Skemaer angaaende Sygdomme paa Havebrugsplanterne har givet nedenstaaende Resultat:

Sygdomme paa Havebrugsplanter	Intet Angreb	Angreb ikke almindelige		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Æbleskurv	2	1	1	14	16
Pæreskurv	6	4	5	11	7
Hindbær-Stængelsyge	5	5	1	8	4
Løgskimmel	5	2	2	9	10

Haglskade. Enkelte voldsomme Haglbyger har forvoldt stor Skade i Idestrup og Væggerløse Sogne paa Frugttræer, Køkkenurter m. m. (Georg Jensen).

Bladfald. Fra Svendborg Amt skrives, at der i Øjeblikket sker et ret stærkt Bladfald paa forskellige Træplanter, særlig Hvidel og Birk har kastet en hel Del Blade.

FRUGTTRÆER.

Bladfald. Især paa Æble har der været meget Bladfald. Det er i de fleste Tilfælde umuligt at paapege en enkelt Faktor som den eneste Aarsag; der er nok i de fleste Tilfælde flere, der virker sammen, især Sprøjtning, Skurv, Tørke og Vinterskade. Fra Skive skrives, at et saa stærkt Bladfald er ikke set i mange Aar. Bladene faar Pletter og visner hurtigt. Der er stor Forskel paa Sorterne. Værst er Cox' Orange og Husmoder. Det skyldes ikke altid Sprøjtningerne, da usprøjtede Træer ogsaa kaster Blade i Aar. Selv Skovæblet, *Malus silvestris*, har gule Blade og stort Bladfald. Dette Bladfald er saa meget mærkeligere, som Juni der paa Egnen har været meget fugtig (J. C. Myrhøj).

Fra Maribo Amt skrives, at mange Sorter staar med visne Blade. Foruden Cox' Orange kan nævnes Høve, Lord Suffield, Pigeon og Lanes Prince Albert m. fl. Bedst klarer Graastener sig; den har intet lidt. Har aldrig set Træerne lide saa stærkt under en Tørke (Georg Jensen).

Vi har modtaget usædvanlig mange Forespørgsler angaaende Æbleblade, der var brunplettede eller gule, og som faldt af, heriblandt ogsaa flere Hold Blade af Graastener, og fra Svendborg Amt skrives, at mange

Steder staar Graastener i Øjeblikket næsten bladløse, dels paa Grund af Skurvangreb, dels paa Grund af Tørken.

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*) er, som det fremgaar af Skemaet, meget udbredt i Aar; værst medtaget er Graastener. Fra Skive meldes, at ingen Have eller Plantage er helt fri for Skurv, men de bedst sprøjtede dog næsten. Selv Sorter, der normalt regnes til de ikke skurvmodtagelige, er angrebet. Angrebet er betydeligt værre paa Frugterne end paa Bladene (J. C. Myrhøj). Paa Hornum Forsøgsstation er Skurven kun svag, men i omliggende Plantager, hvor der paa Grund af Kemikalie-mangel eller af andre Aarsager ikke er sprøjtet meget, er Skurven udbredt (Hakon Sørensen). Fra Horsens skrives: »Jeg mindes ikke at have set saa haarde Angreb« (Chr. A. Nørholm). Fra Midtjylland: »Skurv-angrebene staar altid i Forhold til den anvendte Sprøjtning: gennemført Sprøjtning, kun lidt Skurv — lidt eller »tilfældig« Sprøjtning, megen Skurv. Det ustadige Vejr har i høj Grad befordret Skurven« (N. P. Jensen). Ved Aarhus er Skurven meget udbredt paa Løvet, men der findes som Regel kun lidt paa Frugterne. Hvor der er sprøjtet regelmæssigt, 3—4 Sprøjtninger, er der kun svage Angreb. Mange Haveejere har ikke sprøjtet, »fordi de ikke troede, man kunde faa noget at sprøjte med« (A. Gylling). Der klages mange Steder over, at Sprøjtemidlerne tilsyneladende ingen Virkning har haft (Arne Pallesen, Hjöllund). Ved Esbjerg begyndte Skurvangrebet tidligt, men har ikke bredt sig saa stærkt i den senere Tid (Edv. Christiansen). Fra Sydvestjylland skrives iøvrigt, at Skurven er slem mange Steder, men nærmest paa Grund af manglende Sprøjtninger (Chr. Oksen). I det sydlige Sønderjylland er Frugten stærkt plettet og revnet i de usprøjtede Haver; der er mange Steder stærkt Bladfald, især paa Graastener og Gul Richard (M. Surlykke Petersen).

Fra Fyn lyder Indberetningerne ogsaa paa alvorlige Angreb, især paa Graastener, men tillige paa andre Sorter, selv paa saadanne, som ellers kun regnes for lidet modtagelige. 5—6 Sprøjtninger har ikke været tilstrækkelige til at holde Skurven i Ave; værst er Angrebene i indelukkede Plantager (Hans Larsen, R. Hansen, Erland Jørgensen).

Ogsaa fra Sjælland er der Meddelelser om udbredte og ofte stærke Angreb: Slagelse—Skælskøregnen (Agnes Værløse og A. Sauer), Kallundborgegnen (N. F. J. Larsen), Næstvedegnen (M. E. Elting), Odsherred (J. A. Kofoed). Paa Ringstedegnen har vi set alvorlige Angreb, især paa Graastener, selv hvor der er sprøjtet temmelig meget. I Kolonihaver ved København er der en hel Del Angreb, navnlig paa Graastener, men Skurven er endnu ikke særlig slem (Laurits Nielsen, Alfred Rasmussen). I Nordsjælland, hvor det dog har været ret tørt, er der alligevel en Del Skurv, særlig paa Graastener. Fra Gissfeld skrives, at der er enkelte Pletter paa Graastener og andre modtagelige Sorter trods tre Sommer-sprøjtninger, sidst med Hvid Bordeauxvædske (H. Wedege). Ved Brune-mosehus er der intet Angreb (N. Flensted-Andersen).

Fra Lolland-Falster skrives, at der overalt er mere eller mindre stærke Angreb, som Helhed stærkere end i 1942. Læ begunstiger Skurven saa meget, at »Skurvbeligheden« synes at spille en større Rolle end Antallet af Sprøjtninger. Svovlmidlerne er af for ringe Virkning

(Georg Jensen). I Smaahaver synes Angrebet at være godartet (J. Klarup-Hansen). Paa Vejro er Angrebet ikke langt fra at være stærkt (Aton Andersen).

Pæreskurv (*Venturia pirina*) findes mange Steder, men synes som Helhed ikke at være saa alvorlig som Æbleskurven.

Kirsebærskurv (*Venturia cerasi*) har flere Steder været ret alvorlig paa sure Kirsebær, der kan blive helt indskrumpne paa Grund af Angrebet, medens de svage Angreb ofte overses paa de mørke Bær. I en Plantage ved Lyngby var Angrebet værre paa Ostheimer end paa Skyggemorel.

Gul Monilia (*Monilia fructigena*), der tidligere paa Maaneden har vist sig paa Sødkiisebær — vistnok ikke i særlig ondartet Grad — har nu ogsaa begyndt paa Æble, Pære og Blomme. Ved Gisselfeld er den først set paa Filippa; Æblerne er plukket ned (H. Wedege). Ved København er den især set paa Charlamowsky og Säftaholm (Alf. Rasmussen). Fra Næstved skrives, at adskillige maa sortere deres Sommeræbler om efter et Par Dages Forløb; Angrebet har sjældent været saa slemt som i Aar (M. E. Elting). Ogsaa i det sydlige Sønderjylland er der flere Steder stærke Angreb paa Æble (M. Surlykke Petersen). Paa indsendte Hassel fra Rungsted er der konstateret Gul Monilia.

Sølvglans ses foruroligende mange Steder, især paa Blomme, men ogsaa i nogle Tilfælde paa Æble og Pære. Det kan være umuligt at sige, om Sygdommen skyldes Purpur Lædersvamp (*Stereum purpureum*) eller fysiogene Forhold, men den skyldes sikkert hyppigst Svampen, og alle syge Træer eller Grene bør fjernes, inden Svampelegemerne bryder frem paa dem. Paa den anden Side maa man heller ikke være for hurtig til at rydde Træer med Sølvglans, hvis man ikke er sikker paa, at Sølvglansen skyldes Angreb af Svampen, hvilket ofte kan konstateres ved en Brunfarvning i Veddet. Skyldes Sølvglansen derimod fysiogene Forhold, f. Eks. Misforhold mellem Rod og Top ved stærk Tilbageskæring eller ved Nedfrysning, er der en Chance for, at Træerne kan komme sig, og de bør derfor blive staaende, da de ikke er smittefarlige, før Svampelegemerne kommer frem paa dem.

Solskoldning er set paa enkelte indsendte Æbler, især Bramley. Mærkeligt nok har vi endnu kun hørt om Solskoldning paa Pæreblade i et Par Tilfælde. Der vil sandsynligvis komme flere Tilfælde i August, da Varmen og Tørken maa have begunstiget denne Skade.

FRUGTBUSKE.

Hindbær-Stængelsyge (*Didymella applanata*). Det ser ud, som om denne Sygdom har været alvorlig mange Steder, idet mange Hindbær er visnede mere eller mindre. Allerede ved Knopbrydning viste denne Sygdom sig ved, at mange Knopper ikke brød. De mange visne Blade, som har været i Hindbærrene hen mod og i Bærmødningstiden, skyldes sikkert i mange Tilfælde Angreb af Stængelsygen, men det er ofte vanskeligt med Sikkerhed at afgøre, om denne er Aarsagen, eller der er andre. Man maa regne med, at Skaden ofte skyldes en Samvirken mellem Stængelsyge og Tørke, idet Stoftransporten er hemmet i de angrebne Planter,

men under gode Vækstforhold klarer Planterne sig trods dette, medens de visner, naar det er tørt. De gamle Stængler er slemme Smittespredere og bør derfor fjernes omgaaende helt nede ved Jorden lige efter Bærplukningen.

Gulsot, der viser sig ved, at Hindbærbladene bliver gule, kun Ribberne er grønne, er set adskillige Steder.

Klorforgiftning. Ved Svendborg fik en Hindbærkultur klorholdig Kaligødning i Marts. Bladene saavel paa de gamle som paa de unge Stængler blev brunrandede og brunplettede, og flere tørrede helt hen; der blev ingen Frugt. Hen i Juni saa Kulturen helt haabløs ud, men efter Regnen sidst i Juni og først i Juli begyndte de nye Skud at faa ny Tilvækst med sunde Blade. Da der var meget lidt Stængelsyge og ikke var foretaget nogen Behandling, som har kunnet foraarsage Svidningen, maa Skaden efter al Sandsynlighed tilskrives Klorforgiftning. Regnen har da udvasket Kloret saa meget, at Planterne derefter har kunnet gro normalt (Hans Larsen).

Ribs-Bladrandsyge er meget almindelig. Man ser baade den Type: Mørke Blade med næsten sorte Rande, der tilskrives Kaliummangel, og den Type: Lyse Blade med lysebrune Rande, der tilskrives Klorskade. Der er ingen Tvivl om, at det ikke saa sjældent sker, at Folk har Bladrandsyge, foraarsaget af Kaliummangel, i deres Ribs, og for at raade Bod herpaa giver de almindelig 40 pCt. Kaligødning, men saa bevirker denne Gødning Klorindhold, at der i Stedet for Bladrandsyge, foraarsaget af Kaliummangel, kommer Blandrandsyge, foraarsaget af Klorskade.

KØKKENURTER.

Løgskimmel (*Peronospora Schleideni*) betegnes fra Nord- og Midtjylland som ondartet (N. P. Jensen, Aa. Gylling, Ove Skov). Fra Skive skrives, at Hovedparten af Skallerne er angrebet, men de hyppigt sprøjtede undgik Sygdommen, især hvor der er sprøjtet tidligt (J. C. Myrhøj). Ved Esbjerg har Skimmelen optraadt ret ondartet paa Skaller, men er endnu ikke set paa Kepaløg (Edv. Christiansen). Paa Fyn er den set adskillige Steder (Hans Larsen, Erland Jørgensen). Paa Slagelse—Skælskøregnen er mange Kulturer af Skaller visnet ned af Skimmel (Agnes Værløse). Sammen med Zittauer til Undersøgelse har vi faaet Meddelelse om, at Sygdommen er stærkt udbredt i Korsør og Omegn og flere Steder meget ondartet. Det viste sig et Sted, at Sygdommen var værst paa Løg til Frø og i Nærheden heraf, medens en Kultur, 200 m fra Frøkulturen og skilt fra denne ved en Tjørnehæk, var langt svagere angrebet. Paa Lolland-Falster er der ligeledes set nogle stærke Angreb (J. Klarup-Hansen). Ved Fuglebjerg har 2—3 Sprøjtninger med Bordeauxvædske holdt Kulturen fri for Løgskimmelen; enkelte Steder har Sprøjtningen dog været for kraftig direkte paa Planterne, saaledes at de er blevet svedet noget, og paa disse Steder er der kommet Sortskimmel (*Stemphylium botryosum*). Denne Svamp findes meget ofte paa Løgtoppen. Den kommer næppe ret ofte paa helt sunde Løgtoppe; men hvor disse er beskadiget af anden Aarsag: Svidning, Tørke eller Løgskimmel, indfinder den

sig let og danner mørke Belægninger paa det angrebne Væv, som saa yderligere svækkes, og Løgskimmelsens Belægning synes da at overvokses.

Stokløbere i Skalotter har været ualmindelig slemme i mange Haver i Nordjylland, især hvor Løgene har været lagt tidligt (Aa. Gylling).

Mosaiksyge (*Allium Virus 1*), som snart ikke mere kan ses i Løgene, fordi de er afgroede, omtales dog ogsaa i denne Maanedes Indberetninger som meget alvorlig paa Fyn og i Sydvestjylland (Erland Jørgensen, Chr. Oksen).

Fløjlsplet (*Cladosporium fulvum*) ses ikke meget i Tomathuse ved Fuglebjerg, selv om der ikke er fyret; i to store Gartnerier ved Vridsløse var der heller ikke nævneværdige Angreb, medens der er set stærke Angreb i flere Huse i Københavns Omegn (N. Flensted-Andersen).

PRYDPLANTER.

Rønneskurv (*Fusicladium orbiculatum*) er konstateret paa to Hold unge Seljerøn, indsendt fra Jylland.

Rosen-Straaleplet (*Diplocarpon rosae*) omtales som meget almindelig ved Ikast og Herning og meget ondartet ved Næstved, især paa Anne Mette og Mrs. Henry Morse (H. Rønde Kristensen, M. E. Elting).

Hortensia-Meldug (*Oidium hortensiae*) er værre ved Gisselfeld end ellers (H. Wedege).

Bladpletsyge (*Ramularia macrospora*) har angrebet ca. 700 *Campanula isophylla* i et Gartneri (P. Neergaard).

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LAND- OG HAVEBRUGSPANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Havreaal (*Heterodera Schachtii*). Der er indløbet talrige Beretninger om Angreb, der ofte karakteriseres som alvorlige. Fra Morsø skrives: »Havreaaalen maa nærmest betegnes som en Svøbe for Havredyrkningen her paa Øen. Den almindelige Ordning af Sædskiftet har været gunstig for Angrebets Udbredelse. 6-Marks Sædskifte med 2 × Havre er mest almindelig« (Engelhart Jensen). Fra Grenaa: »Angreb langt stærkere end de nærmest foregaaende Aar, værst i Havre efter Byg« (A. Larsen-Ledet). Ogsaa paa Aarhuseggen synes Skaden værre end i de senere Aar (A. Diederich). Fra Røddingeggen: »Meget ondartede Angreb, hvor Græsfrø (Eng Rapgræs) har været Forfrugt« (E. Boesen):

Halmhvepsen (*Cephus pygmaeus*) er ved Næsgaard fundet i Hvede og Byg, men er ikke nær saa slem som i de sidste to Aar (H. Rasmussen).

Den Hessiske Flue (*Mayetiola destructor*). Fra Brande skrives, at Angrebene ikke er saa almindelige som i 1941 og 1942. I en Rugmark var dog en Ager igennem 30—40 pCt. af Straaene knækket af Larverne (P.

Trosborg). I en Bygmark ved St. Jyndeved var mange Straa knækket (Fr. Heick).

Graaspurve (*Passer domesticus*). Paa Ærø anrettedes der Skade paa Havre og ved Aarhus i mange Bygmarker.

BÆLGPLANTER.

Ærtelus (*Macrosiphum pisi*). Paa Lolland-Falster har der været meget stærke Angreb næsten overalt, saaledes at Bælgene de fleste Steder er daarligt udviklede (Rs. E. Rasmussen).

Ærtevikleren (*Grapholita nigricana*). Ved nogle tilfældige Optællinger paa Virungaard viste det sig, at ca. 50 pCt. af Bælgene var angrebet (Axel N. Larsen).

KORSBLOMSTREDE.

Kaaltægen (*Strachia oleracea*). I 21 Beretninger udtales, at Angreb ikke er set, i 3 tales om svage, og i 1 Beretning rapporteres et enkelt stærkt Angreb.

Kaallus (*Brevicoryne brassicae*). I 30 Beretninger omtales Angrebene som svage eller ikke set, medens der i 6 Beretninger skrives om Angreb af Betydning. Fra Sydsjælland skrives: »I sidste Halvdel af Juli er Lusene optraadt i mange Marker og Haver, og Bladene er nu ofte stærkt plettet af Lusenes Sugning« (P. Grøntved). Fra Jerslev: »Angreb meget slemt paa al Kaal« (N. F. J. Larsen). Fra Lolland-Falster: »Kaal-lusene er slemme i Aar« (J. Klarup-Hansen). Ogsaa fra Svendborg Amt og Ebberup (H. Larsen, P. Dreisler) skrives om stærke Angreb.

Oldenborrelarver (*Melolontha sp.*) se Diverse.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Ved Abed fandtes et ødelæggende Angreb paa Bladkaal sidst i Juli (Erland Vestergaard), og fra Næstved skrives om Angreb paa Kaal, Peberrod og Tropæolum (M. E. Elting).

Bladribbesnudebiller (*Ceutorrhynchus quadridens*). Fra Himmerland skrives, at mange Kaalroemarker er angrebet, og at Tørken faar Skylden for de gule Blade (T. Kristensen).

Kaalmøl (*Plutella cruciferarum*). 14 Indberetninger melder, at Angreb ikke er set, 11 skriver om svage og 2 om Angreb af Betydning. Det fremhæves ofte, at Møllene har sværmet meget stærkt.

Knoporme (*Agrotis segetum*) se Diverse.

Kaalorme (*Pieris brassicae*). Fra Svendborg skrives: »Kaalssommerfuglene sværmer i Øjeblikket i store Mængder, og Æggene er begyndt at klækkes« (H. Larsen). Ogsaa fra Aarhus Amt og Slagelse skrives om kraftige Sværme og nyklækkede Larver (J. Pedersen, A. Sauer).

Krusesygegalmyg (*Contarinia nasturtii*). Kun fra Præstø skrives om ret stærke Angreb i Kaalroerne (B. Munch). For Kaalroernes Vedkommende lyder de øvrige Beretninger paa ingen eller svage Angreb. Symptomerne synes dog mange Steder at være almindelige i Markerne. Om stærke Angreb paa Kaal skrives fra Faaborg (H. Larsen), Lolland-Falster (J. Klarup-Hansen), Gissselfeld (H. Wedege) og Næstved, hvor Blomkaalen har lidt usædvanlig meget (M. E. Elting).

Kaalfluelarver (*Chortophila spp.*). Særlig i Kaalroerne, men ofte ogsaa i Kaalen, har Angrebene mange Steder været af stor Skadevirkning. Kun 5 Beretninger melder, at Angreb ikke er set, 18 melder om spredte, svagere Angreb, medens Angrebene i 28 Beretninger karakteriseres som stærke eller endogsaa usædvanligt ondartede. Om slemme Angreb i Kaalroerne skrives navnlig fra mange af Jyllands Egne. Fra Ringkøbing skrives således: »Usædvanligt stærke Angreb i Kaalroerne« (A. Skarregaard). Fra Bjerringbro: »Er meget slem i mange Marker, i enkelte er Udbyttet mere end halveret« (N. P. Johansen). Fra V. Hasing: »Ikke faa Kaalroemarker fra Melholt til Hou ud mod Havet er næsten fuldstændig ødelagt, saaledes at Ejerne lider store økonomiske Tab« (N. Engvang Hansen). Fra Haderslev: »Angrebene har været værre i Aar end i de senere Aar« (Fr. Nielsen). Fra Brande og Kolding m. m. skrives dog, at Angrebene er svagere end i 1942. Fra Esbjerg, Fyn og Sjælland meldes om slemme Angreb paa Kaal.

BEDER.

Roeaal (*Heterodera Schacht.*). Fra Samsø skrives: »Med den uvidede Bederoedyrkning synes Roeaal at gøre sig mere gældende end tidligere. Navnlig i Aar er der iagttaget flere ondartede Angreb end ellers og i et Par Tilfælde paa Steder, hvor det er 8 og 10 Aar siden, der sidst var Bederoer« (P. Riis Vestergaard). I denne Forbindelse bør det erindres, at Kaalroer ogsaa kan angribes.

Bedelus (*Aphis fabae*). Af de 45 Beretninger, vi har modtaget, melder kun 1 (fra Bjerringbro), at Angreb ikke er set, 41 omtaler Angreb af varierende, men ikke skæbnesvanger Styrke. I 3 Beretninger fra Sjælland (Roskildeegnen, Skælskør og Vig) karakteriseres Angrebene som meget stærke. Fra Sydsjælland skrives: »Angrebet har nu staaet paa i 2 Maaneder, men har praktisk talt ikke bredt sig, og Skaden har været ret ubetydelig« (P. Grøntved). Fra Rødby-Maribo skrives: »I Frøroerne blev Angrebet ikke alvorligt, hvor der blev gjort noget for at bekæmpe det. I 1. Aars Roerne har Lusene, især i Maanedens sidste Del, bredt sig stærkt« (O. J. Olesen). Fra Aarhuseggen: »Angrebene har i Aar været godartede og har i de fleste Frømarker kunnet holdes nede ved Dypning. Svage Angreb paa Foderroer findes nu hist og her« (A. Diederich). Fra Kolding: »Der har i Maanedens Løb været enkelte, spredte Angreb, men mærkværdig nok har Lusene formeret sig meget langsomt« (O. Ruby). Naar man ser bort fra enkelte Egne, har Lusene altsaa optraadt godartet i Aar, og Mangelen paa Nikotin har derfor sjældent haft særlig alvorlige Følger.

Oldenborrelarver (*Melolontha sp.*) se Diverse.

Skjoldbiller (*Cassida nebulosa*). Kun fra Næsgaard skrives om Angreb (H. Rasmussen), ellers har dette Skadedyr været uden Betydning i Aar.

Knoporme (*Agrotis segetum*) se Diverse.

Bedefluens Larve (*Pegomya hyoscyami*). 2. (og 3.) Generations Angreb paa de store Roer har været meget voldsomt i Aar, og Planterne

har ofte i vid Udstrækning staaet med visne Blade. Kun i to Indberetninger meldes det, at Angreb ikke er set, i 20 skrives der om svage og i 28 om stærke, ofte usædvanlig ondartede Angreb. Fra Sjælland (Præstø, Stevns, Skælskør og Sorø) skrives om alvorlige Angreb. Paa Lolland-Falster var Angrebene særlig slemme omkring Guldborgsund (Rs. E. Rasmussen). Resten (21) Indberetninger om stærke Angreb er fra Jyllands forskellige Egne.

Fra Morsø skrives: »I mange Marker er 25—40 pCt. af Bladoverfladen ødelagt« (Engelhart Jensen). Fra Aulum: »Baade 1. og 2. Generation har angrebet Planterne saa kraftigt som ikke før set paa denne Egn« (S. Nørlund Christensen). Fra Aalborg: »Mange Steder er $\frac{1}{3}$ — $\frac{2}{3}$ af Bladene ødelagt« (R. Jensen). Fra Brande: »Satte voldsomt ind i Dagene 20.—25. Juli og gav de fleste Marker et sørgeligt Udseende. Nu er der ikke flere Æg, og de fleste Larver har forpuppet sig. Angrebene bliver ødelæggende for talrige Marker i Aar« (P. Trosborg).

KARTOFLER.

Kartoffelaal (*Heterodera Schachtii*). Angrebne Planter er indsendt til Statens plantepatologiske Forsøg fra Nykøbing F., Rudkøbing, Hadsund, Grenaa og Vraa. Endvidere er talrige Angreb blevet indberettet til Tilsynet med smitsomme Plantesygdomme.

Tusindben (*Julidae*) har ved Martofte gnavet Kartofflerne i en Have, saaledes at de blev uanvendelige til Spisebrug (H. Mose Hansen).

Knoporme (*Agrotis segetum*) se Diverse.

TOBAK.

Knoporme (*Agrotis segetum*) se Diverse.

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Bladlus (*Aphididae*) paa Frugttræer. Fra Horsens meldes om mange ondartede Angreb paa Æble, Blomme og Kirsebær (Chr. A. Nørholm). Fra Næstved skrives, at særlig Blommelusen har bredt sig kraftigt i den sidste Tid (M. E. Elting). Ret stærke Angreb er fundet paa Æble ved Kværkeby. De øvrige Indberetninger lyder paa Angreb af godartet Karakter. Fra Skive meldes: »Midt i Maaneden saas ofte store Kolonier paa enkelte Skudspidser af Æble, medens andre Skud paa samme Træ gik fri. Blommelusen, der i Fjor optraadte i uanede Mængder, har næsten ikke vist sig i Aar. Paa Pærer og Kirsebær ses ingen Lus« (J. C. Myrhøj). Fra Svendborg Amt: »Vi ser forbavsende lidt til Bladlus paa Frugttræerne i Aar« (H. Larsen).

Blodlus (*Schizoneura lanigera*). Dette Skadedyr breder sig atter, og Virkningen af de strenge Vintre er ved at fortage sig. Om stærke Angreb skrives fra Mols (H. Rønde Kristensen), Aarhus (N. Gram), Københavns Omegn (L. Nielsen), Odense (E. Jørgensen) m. m.

Stikkelsbærhveps (*Pteronius ribesii*). Larverne har i det sydlige Sønderjylland fuldstændig afløvet Buskene (ogsaa Ribs) i mange Haver (M. Surlykke Petersen).

Blommevikler (*Grapholitha funebrana*). Ved Næstved er en stor Del af det sparsomme Antal Blommer ødelagt (M. E. Elting).

Æblevikler (*Carpocapsa pomonella*). Fra Kalundborg (N. F. J. Larsen) og Odense (E. Jørgensen) skrives om stærke Angreb, og fra Sønderjylland (M. Surlykke Petersen) meddeles, at Angrebene er stærkere end ventet. De øvrige Indberetninger lyder paa Angreb af moderat Omfang. Det er dog endnu for tidligt at udtale sig om den endelige Skade.

Kirsebærfluen (*Rhagoletis cerasi*). Der er ikke indløbet Meddelelser om Angreb, men i Nærum, hvor Kirsebærrene har vist sig angrebet i 1941 og 1942, fandtes Larverne igen i Aar.

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Halvdelen af Indberetningerne omtaler stærke Angreb i Løbet af Juli, medens Skaden i de øvrige omtales som ringe. Fra Københavns Omegn skrives: »Det er navnlig espalierede Træer, der er blevet angrebet, men disse er til Gengæld haardt medtaget, saa man paa lang Afstand ser det broncefarvede Skær« (A. Rasmussen). Fra Skive: »Svære Angreb i næsten alle Haver, mest paa Pederstrup, Ananas, Filippa, Pomona. Mange Sorter dog helt fri« (J. C. Myrhøj). Fra Lolland-Falster: »Optræder jævnt og kraftigt de fleste Steder. Bekæmpelsen vanskeliggøres nu, da man næppe tør anvende for høj Styrke (2 pCt.) Svovlkalk af Hensyn til Sprøjteskade« (J. Klarup-Hansen). Fra Spangsbjerg skrives: »Hidtil kun iagttaget svage Angreb« (E. Christiansen). Fra Maribo Amt: »Hidtil kun af Betydning faa Steder« (G. Jensen).

Stæren (*Sturnus vulgaris*). Fra Gisselsfeld skrives: »For første Gang i Løbet af 12 Somre har vi haft Ulemper af Stæreflokke. De er meget slemme ved Ribs, men ogsaa Hindbær glider ned« (H. Wedege).

KØKKENURTER.

Porremøl (*Acrolepia assectella*). Fra Københavns Omegn skrives: Enkelte svage Angreb. Før i Tiden var Angreb af dette Skadedyr forfærdeligt i Kolonihaverne, men i de senere Aar anvender man altid Puding med Cryocid, der virker fortræffeligt« (L. Nielsen).

Gulerodsbladloppen (*Trioza apicalis*). Angreb af Gulerodsbladloppen er almindelige overalt i Jylland og mange Steder meget ondartede (H. Rønne Kristensen).

Gulerodsfluen (*Psila rosae*). Fra Hammershøj skrives om meget stærke Angreb (Kr. Høgsberg Kristensen). Ved Spangsbjerg var Gulerødder og Selleri stærkt angrebet. Den sidstnævnte Plante led ogsaa under Angreb af Sellerifluens Larve (*Acidia heraclei*) (E. Christiansen).

PRYDPLANTER.

Skjoldlus (*Lecanium coryli*?) fandtes paa Elmegren, indsendt fra Odsherred (J. A. Kofoed). Af disse Skjoldlus klækkedes Snudebiller (*Brachytarsus nebulosus*), hvis Larver har levet af Skjoldlus-Hunnernes Æg.

Aakande-Bladbiller (*Galerucella nymphaeae*) optraadte i Tusindvis paa Aakander i Have ved Hobro (N. Gram).

DIVERSE.

Oldenborrelarver (*Melolontha sp.*). Fra Sydsjælland skrives, at Angrebet ikke har været ondartet i Aar, men at nogle Roer dog staar og visner efter Gnav (P. Grøntved). Ved Langeskov paa Fyn er fundet to alvorlige Angreb i Runkelroer (J. Jeppesen Jensen). Ved Grenaa er der set to Angreb ved Ebeltoft Skov (A. Larsen-Ledet). Endelig er der observeret et alvorligt Angreb i Roer ved Toftlund, hvor ca. $\frac{1}{4}$ af Planterne var ved at gaa ud omkring d. 1. Juli (M. Hansen). Sct. Hans Oldenborens Larve (*Rhizotrogus solstitialis*) angreb Beder svagt ved Tystofte (H. Wested).

Knoporme (*Agrotis segetum*). Alvorlig Skade paa større Arealer synes ikke at være set, men lokalt er der anrettet en Del Skade paa forskellige Afgrøder. 16 Indberetninger melder, at Angreb ikke er set, i 6 Tilfælde er der fundet svage, og i 8 meldes om lokal Forekomst af stærke Angreb. Saadanne Angreb er fundet i Roer, Kartofler og tre Steder i Tobak. Ved Ubby gik det ud over Asters.

PROSPER BOVIEN.